

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13.03.2002, sp. zn. 3 To 190/2002, ECLI:CZ:KSCB:2002:3.TO.190.2002.1

Číslo: 1/2003

Právní věta: Ustanovení § 67 a 68 tr. ř. o důvodech vazby a podmínkách pro vzetí do vazby je nutno vykládat i s ohledem na povinnost orgánů činných v trestním řízení propustit obviněného z vazby na svobodu v případě, kdy je zřejmé, že vzhledem k jeho osobě a k okolnostem případu trestní stíhání nemůže vést k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody (§ 72 odst. 2 písm. b/ tr. ř.). To znamená, že obviněný nemůže být vzat do vazby ve věci, ve které je takový závěr nutno učinit s přihlédnutím k získaným informacím již v tomto stadiu rozhodování o vazbě.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 13.03.2002

Spisová značka: 3 To 190/2002

Číslo rozhodnutí: 1

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: § 67 tr. ř.
§ 68 tr. ř.
§ 72 odst. 2 písm. b) tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích k stížnosti obviněného M. H. B. zrušil usnesení Okresního soudu Jindřichově Hradci ze dne 28. 2. 2002 sp. zn. 7 T 88/2002 a obviněného propustil z vazby na svobodu.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Okresního soudu Jindřichově Hradci ze dne 28. 2. 2002 sp. zn. 7 T 88/2002 byl podle § 68 tr. ř. z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) tr. ř. vzat obviněný M. H. B. do vazby, která počíná dnem 26. 2. 2002 v 20.10 hodin.

Proti usnesení podal obviněný včas stížnost, ve které jeho obhájce namítá, že především byl obviněný omezen na osobní svobodě již v 15.00 hodin a nikoliv, jak uvádí napadené usnesení, ve 20.10 hodin. Poukazuje dále na to, že obviněný je netrestaný, doposud žil řádným životem, má dvě děti, o které se

řádně stará, a manželku. Žije v Č. B. a nemá nejmenší důvod se vyhýbat trestnímu stíhání. Nedokáže si také představit, jak by mohl působit na dosud nevyslechnuté svědky, když osoby, které mu předaly bedny, které převážel, vůbec nezná.

Podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal krajský soud správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení mu předcházející a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Obviněný je stíhán pro trestný čin porušení předpisů o nálepkách označení zboží podle ustanovení §148a odst. 1 tr. zák. ve fázi pokusu podle ustanovení § 8 odst. 1 tr. zák., jehož se měl dopustit tím, že v rozporu se zákonem č. 303/1993 Sb. a zákonem č. 587/1992 Sb. dne 26. 2. 2002 v odpoledních hodinách dovezl do Č. V. s úmyslem předat cigarety do oběhu, 120 000 ks cigaret zn. Memphis Classic, které nebyly označeny patričnými nálepkami, přičemž byl zajištěn Inspektorátem celní a finanční stráže České Budějovice. Obviněný byl společně s návrhem na potrestání předán okresnímu soudu dne 28. 2. 2002 a ten po jeho výsledku rozhodl o vazbě. Osobní svoboda obviněného byla podle protokolu pracovníků Inspektorátu celní a finanční stráže České Budějovice omezena dne 26. 2. 2002 v 15.15 hodin, je tedy třeba souhlasit s obhájcem, že počátek vazby měl být stanoven dříve, než je uvedeno v napadeném usnesení. Již tato skutečnost by byla důvodem k jeho zrušení.

Stížnostní soud se dále zabýval vazebními důvody, které jsou v rozhodnutí uváděny. Zjistil, že obviněný je stíhán pro trestný čin, který je ohrožen trestní sazbou v rozpětí šest měsíců až tři léta, má čistý trestní rejstřík, je sice trvale hlášen na určité adrese Ž., kde se nezdržuje, ale ze spisu vyplývá, že již delší dobu musí bydlet v Č. B. Prohlásil to nejen obviněný, který uvedl, že se zdržuje v Č. B. na určité adrese, ale vyplývá to i z rozhodnutí České obchodní inspekce, která jsou založena ve spisu a ze kterých lze zjistit, že obviněný byl v souvislosti s podnikáním v tomto městě postižen pokutami za porušení zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Skutků se dopustil dne 17. 4. 2000, dne 20. 11. 2000 a dne 22. 8. 2001. Je tedy evidentní, že se obžalovaný již téměř dva roky zdržuje na území Č. B. Lze také bez důvodných pochybností vycházet z toho, že obžalovaný je ženatý, otec dvou nezletilých dětí. V návrhu na potrestání státní zástupkyně nenavrhuje výslech žádných svědků, důkazní návrhy jsou doplněny až dne 4. 3. 2002 tím, že by měl být u hlavního líčení vyslechnut pracovník Inspektorátu celní a finanční stráže České Budějovice.

Za daných okolností nemá krajský soud zato, že by byl dán vazební důvod ve smyslu § 67 písm. b) tr. ř., neboť k výsledku u hlavního líčení nejsou navrhováni žádní svědci, u kterých by hrozilo nebezpečí, že by je mohl obžalovaný svým působením ovlivňovat. Nelze si reálně představit, že by obžalovaný mohl působit na pracovníka Inspektorátu celní a finanční stráže České Budějovice.

Podle názoru krajského soudu není v dané věci ani důvodná obava, že by obviněný jako cizí státní příslušník se chtěl trestnímu stíhání vyhýbat a například uprchnout, nebo se skrývat. Obžalovaný je ženatý, již delší dobu se zdržuje v Č. B., zcela evidentně zde provozuje obchod. V dané trestní věci mu jako netrestanému nehrozí nikterak závažný trest. Lze tedy jen těžko dovodit, že by se obviněný, který je vázán k místu pobytu svým zaměstnáním i rodinou, chtěl skrývat či uprchnout.

Na základě shora uvedených skutečností dospěl krajský soud k závěru, že v této trestní věci nebyly dány vazební důvody, a proto rozhodnutí okresního soudu zrušil ve smyslu §149 odst. 1 tr. ř. Obviněný byl následně propuštěn na svobodu s tím, že mu bylo připomenuto, že Okresní soud v Jindřichově Hradci nařídil na den 15. 4. 2002 v 08.00 hod. hlavní líčení, a je třeba, aby obviněný nevyvíjel žádnou snahu toto hlavní líčení zmařit.

Nad rámec shora uvedených skutečností považuje krajský soud za důležité poznamenat, že je třeba, aby příslušný soud již při rozhodování o vzetí obviněného do vazby zvažoval, zda jsou naplněny mimo jiné i důvody uvedené v § 72 odst. 2 tr. ř. Toto ustanovení by se sice mělo vzhledem ke svému zařazení v trestním řádu aplikovat až v té fázi řízení, kdy orgány činné v trestním řízení průběžně

zkoumají, zda důvody vazby ještě trvají, nebo se nezměnily. V rámci toho jsou pak povinny ihned propustit na svobodu obviněného, jestliže buď pomine důvod vazby, nebo je zřejmé, že vzhledem k osobě obviněného a k okolnostem případu trestní stíhání nepovede k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody a obviněný se nedopustil jednání uvedeného v § 68 odst. 3 tr. ř.

Krajský soud je toho názoru, že by bylo v rozporu se smyslem vazebního řízení, které je upraveno novelou trestního řádu účinnou od 1. 1. 2002, aby orgány činné v trestním řízení, až poté, co soud obviněného vezme do vazby, zkoumaly, ať již k jeho žádosti nebo z úřední povinnosti, zda nejsou dány důvody ustanovení § 72 odst. 2 písm. b) tr. ř. Bylo by v rozporu s logikou, aby obviněný, který by spáchal trestný čin menší společenské nebezpečnosti, jehož horní hranice však převyšuje dvě léta, byl vzat do vazby, a krátce nato by státní zástupce (případně soudce) zkoumal, zda by obviněný neměl být z této vazby propuštěn, neboť je zřejmé, že vzhledem k jeho osobě a k okolnostem případu trestní stíhání nepovede k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Zejména ve zkráceném přípravném řízení, kdy státní zástupce předává zadrženého podezřelého spolu s návrhem na potrestání soudu, budou zpravidla ve spise všechny potřebné materiály, aby bylo možno odhadnout, jaký trest reálně hrozí.

Krajský soud si sice dovede představit případy, kdy při rozhodování o vazbě nebude ještě zřejmé, k jakému trestu by mohlo trestní stíhání vést, a bude skutečně třeba vyčkat doplnění spisového materiálu, aby mohlo být posouzeno, zda přichází v úvahu rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 2 písm. b) tr. ř. Rozhodně však v praxi nastane řada případů, kdy bude moci okresní soud již při rozhodování o vazbě reálně odhadnout, zda by trestní stíhání mohlo vést k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, nebo zda takové rozhodnutí nebude v budoucnosti pravděpodobné. Pokud by okresní soud dospěl již při tomto prvotním rozhodování k závěru, že obviněnému v budoucnosti s velkou určitostí nehrozí uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, neměl by ho brát do vazby.

V projednávané věci se okresní soud shora popisovanou problematikou nezabýval, byť dosavadním postupem objasněné okolnosti případu a zjištění učiněná o osobě obviněného podle názoru stížnostního soudu reálně svědčí pro aplikaci ustanovení § 72 odst. 2 písm. b) tr. ř.

Tento závěr vedl stížnostní soud k rozhodnutí o zrušení napadeného usnesení a propuštění obviněného z vazby.